

ขามัดคุมกำเนิดถูกเงินกำลังเป็นที่นิยมใช้ในวัยรุ่น แต่ข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการวางแผนจัดบริการยังมีอยู่น้อย การวิจัยครั้งนี้มีขึ้นเพื่อสำรวจความรู้ ประสิทธิภาพ และความคิดเห็นเกี่ยวกับขามัดคุมกำเนิดถูกเงินของสตรีวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 370 คน จากสถานศึกษาสังกัดภาครัฐบาลและเอกชน 8 แห่ง เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นและสุ่มอย่างง่าย รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ร้อยละ 66.8 ของกลุ่มตัวอย่างไม่รู้จักขามัดคุมกำเนิดถูกเงิน มีเพียงร้อยละ 33.2 ที่รู้จัก ในกลุ่มที่รู้จักขามัดคุมกำเนิดถูกเงิน ประมาณร้อยละ 50 ขึ้นไป ไม่มีความรู้เกี่ยวกับขามัดคุมกำเนิดถูกเงินในเรื่องต่อไปนี้ ชื่อทางการค้า ฮอร์โมนที่เป็นส่วนประกอบ ประสิทธิภาพ การเพิ่มประสิทธิภาพ ข้อห้ามใช้ วิธีการรับประทาน อาการข้างเคียง และข้อเสีย ร้อยละ 56.9 ทราบว่าสตรีมีสิทธิเลือกวิธีการคุมกำเนิดได้ด้วยตนเองโดยไม่ถูกขัดขวาง และร้อยละ 56.2 ทราบว่าสตรีมีสิทธิปฏิเสธวิธีการคุมกำเนิดที่ไม่ปลอดภัย

2. ร้อยละ 2.7 ของกลุ่มตัวอย่างเคยใช้ขามัดคุมกำเนิดถูกเงิน (10 ราย) ประสิทธิภาพที่สำรวจพบมีดังต่อไปนี้ รับประทานยาไม่ถูกวิธี ได้รับข้อมูลข่าวสารและยาจากผู้ที่ไม่ได้เป็นบุคลากรทางสุขภาพ และมี 2 รายที่เกิดการตั้งครรภ์แล้วทำแท้ง

3. ร้อยละ 92.2 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการเผยแพร่ข้อมูลเรื่องขามัดคุมกำเนิดถูกเงินให้แก่สตรีวัยรุ่น ส่วนใหญ่เชื่อว่าการรู้จักขามัดคุมกำเนิดถูกเงินไม่ทำให้สตรีวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการใช้ขามัดคุมกำเนิดถูกเงินไม่ผิดศีลธรรม นอกจากแพทย์และเภสัชกรแล้ว เพื่อนเป็นบุคคลที่สตรีวัยรุ่นคิดว่าเหมาะสมที่สุดในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ส่วนสื่อในการเผยแพร่ข้อมูลที่ดีที่สุดคือ โทรทัศน์ ร้านขายยาที่มีเภสัชกรเป็นสถานที่ที่สตรีวัยรุ่นเลือกจะเข้ารับบริการมากที่สุดถ้าจำเป็นต้องใช้ยา สำหรับสถานบริการทางสุขภาพสตรีวัยรุ่นเลือกคลินิกมากที่สุด นอกจากนั้นยังมีข้อเสนอแนะให้จัดบริการเกี่ยวกับขามัดคุมกำเนิดถูกเงินสำหรับสตรีวัยรุ่นโดยเฉพาะโดยผู้ให้บริการควรเป็นสตรีและไม่คำหนีสตรีวัยรุ่น

ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนให้ความรู้และให้บริการขามัดคุมกำเนิดถูกเงินในสตรีวัยรุ่น

The use of emergency contraceptive pills, ECPs, is common among adolescents. However, basic information essential for planning service delivery is limited. This study was conducted aiming to explore knowledge, experience, and opinions regarding ECPs among female adolescents studying in high and vocational schools located in Muang district of Chiang Mai province. Three hundred and seventy students from 8 schools in both the government and private sectors were recruited through stratified and simple random sampling techniques. Data were collected using questionnaires developed by the researcher and analyzed by descriptive statistics. The results indicated that:

1. Approximately 66.8 percent of the sample did not know about ECPs. Only 33.2 percent of the sample knew about them. Among the sample who knew about ECPs, 50 percent or more did not have knowledge of the following issues: trade names, hormones, efficacy, efficacy-increasing, contraindications, usage, side effects, and disadvantages. Only 56.9 percent of the subjects knew about women's right to make their own decisions about contraception without obstruction, and 56.2 percent knew that women have the right to reject unsafe birth control;

2. Approximately 2.7 percent of the sample had used ECPs (10 respondents). The experience found in this study included incorrect administration, as well as receiving information and ECPs from non-health personnel. Two respondents became pregnant and had undergone induced abortion; and

3. Approximately 92.2 percent of the sample agreed that information about ECPs should be disseminated to female adolescents. The majority believed that knowing about ECPs would not be the cause of premature sexual relationships of female adolescents and believed that the use of ECPs did not contradict moral principles. In addition to physicians and pharmacists, friends would be the most suitable person to provide ECPs information. The best method for disseminating information was television. A pharmacist-managed drug store was the most common service chosen by the respondents if ECPs were needed. Among various health care settings, private clinics were the most selected. Special ECPs services for females adolescents provided by women who did not blame were also suggested.

The results of this study can be applied for the planning of education and provision of services for female adolescents.